

**Uchwała Nr /2018**  
**Sejmiku Województwa Opolskiego**  
**z dnia 2018 r.**

**w sprawie przekazania skargi Energy Trade Sp. z o.o. z siedzibą w Kluczborku, dotyczącej podjęcia przez Sejmik Województwa Opolskiego w dniu 28 marca 2017 r. Uchwały Nr XXVII/307/2017 w sprawie wykonania „Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu.**

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 2096 z późn. zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.), uchwała się, co następuje:

**§ 1**

Postanawia się przekazać skargę Energy Trade Sp. z o.o. z siedzibą w Kluczborku, dotyczącą podjęcia w dniu 28 marca 2017 r. przez Sejmik Województwa Opolskiego Uchwały Nr XXVII/307/2017 w sprawie wykonania „Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu. Odpowiedź na skargę stanowi załącznik do uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego.

**§ 2**

Do podpisania odpowiedzi na skargę upoważnia się Marszałka Województwa Opolskiego.

**§ 3**

Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Opolskiego.

**§ 4**

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

## UZASADNIENIE

Sejmik Województwa Opolskiego uchwałą Nr XXVII/307/2017 z dnia 28 marca 2017 r. podjął uchwałę w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”. Uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego w dniu 14 kwietnia 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2017 r. poz. 1243).

Pismem z dnia 15 marca 2018 r. (data wpływu do UMWO 23.03.2018 r.) Energy Trade Sp. z o.o. z/s w Kluczborku przy ul. Moniuszki 4a/3 na podstawie art. 3 § 2 pkt 5, art. 50 § 1, art. 53 § 2, art. 54 § 1 oraz art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) w zw. z art. 90 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 2096 z późn. zm.), wniosła skargę na uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego Nr XXVII/307/2017 z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”, zarzucając, iż ww. uchwała narusza:

- 1)  **początek cytatu:** „przepis art. 143 w zw. z art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 517, dalej POŚ), poprzez jego niezastosowanie, z uwagi na ujęcie w „Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” (dalej również: WPGO), instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych niespełniających kryterium najlepszych dostępnych technik;
- 2) przepis art. 207 w zw. z 204 POŚ, z uwagi na jego niezastosowanie, wobec braku uwzględnienia przez Sejmik Województwa Opolskiego potrzeby optymalizacji procesów spalania i współspalania odpadów na terenie województwa opolskiego z uwzględnieniem wymagań środowiskowych w zakresie najlepszych dostępnych technik, prowadzące do uwzględnienia WPGO cementowni, jako optymalnego rozwiązania w zakresie spalania odpadów na terenie województwa opolskiego, pomimo, iż wnioskowane instalacje, w tym instalacja zgłoszona przez Energy Trade sp. z o.o. gwarantowały najefektywniejsze i kompleksowe rozwiązania spełniające najwyższe standardy w zakresie gospodarki odpadami;
- 3) przepis art. 29 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 1987, dalej: UO), poprzez jego niezastosowanie, z uwagi na brak uwzględnienia, iż eksploatacja instalacji oraz urządzeń do przetwarzania odpadów jest możliwa wyłącznie po spełnieniu wymagań ochrony środowiska, prowadzące do uznania na gruncie WPGO cementowni za spełniające wszelkie standardy ekologiczne i emisyjne;
- 4) przepis art. 38a UO, poprzez jego niezastosowanie, wobec braku umożliwienia prowadzenia przez Skarżącego działalności gospodarczej w zakresie przetwarzania odpadów, przez wzgląd na brak włączenia instalacji Skarżącego do WPGO;
- 5) przepis art. 42 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, dalej UdInfŚrodU) w zw. z art. 36 ust. 7 UO, poprzez jego niezastosowanie wobec braku uwzględnienia, iż na gruncie opracowywania projektu WPGO, nie uwzględniono uwag i wniosków zgłoszonych w zw. z udziałem społeczeństwa w postępowaniu;
- 6) przepis art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 229, dalej: OchrKonkU), poprzez jego niezastosowanie, przez wzgląd na uniemożliwienie prowadzenia działalności gospodarczej podmiotom wnioskującym o włączenie zgłaszanych przez nich instalacji do WPGO, w tym uniemożliwienie prowadzenia działalności w zakresie gospodarki odpadami spółce Energy Trade sp. z o.o.;
- 7) przepis art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj. Dz. U. z 2016 poz. 1829, dalej: USDG), poprzez jego niezastosowanie, przez wzgląd na naruszenie swobody działalności gospodarczej Skarżącego, poprzez naruszenie prawa Skarżącego do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie gospodarki odpadami;
- 8) przepis art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski, poprzez jego błędne zastosowanie wobec braku uwzględnienia, iż zaskarżona uchwała jako akt prawa miejscowego, tj. akt prawa rangi niższej niż ustawa ogranicza wolność działalności gospodarczej Skarżącego w sferze prowadzonej przez niego działalności, podczas gdy z przepisu wynika, że ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes społeczny.”  **koniec cytatu**

Energy Trade Sp. z o.o. wnosi zgodnie z art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości lub części, względnie stwierdzenie, że zaskarżona uchwała została wydana z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczegółowy wyłącza stwierdzenie jej nieważności.

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) organ przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę.

Odpowiedź na skargę Energy Trade sp. z o.o. z/s w Kluczborku przy ul. Moniuszki 4a/3 stanowi załącznik do uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego w sprawie przekazania skargi Energy Trade Sp. z o.o. z siedzibą w Kluczborku, dotyczącej podjęcia przez Sejmik Województwa Opolskiego w dniu 28 marca 2017 r. Uchwały Nr XXVII/307/2017 w sprawie wykonania „Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu.

Organ wnosi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o odrzucenie na podstawie art. 58 § 1 pkt 5a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) skargi na uchwałę Nr XXVII/307/2017 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”, ewentualnie – na podstawie art. 151 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) o jej oddalenie w całości.

DOŚ-IV.721.1.2018.DP

Opole, dnia kwietnia 2018 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu  
ul. Koźnego 70  
45-372 Opole**

**Skarżący:**

Energy Trade sp. z o.o. z siedzibą w Kluczborku, przy ul. Moniuszki 4a/3, 46-200 Kluczbork, numer KRS 0000375726, prowadzony przez Sąd Rejonowy w Opolu, Wydział VIII Gospodarczy, reprezentowany przez Prezesa Zarządu – Władysława Duch.

**Organ:**

Sejmik Województwa Opolskiego, ul. Piastowska 14, 45-082 Opole.

**Zaskarżana uchwała:**

Uchwała Nr XXVII/307/2017 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”.

**ODPOWIEDŹ ORGANU NA SKARGĘ**

**Energy Trade sp. z o.o. z/s w Kluczborku na uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 marca 2017 r. Nr XXVII/307/2017 w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”**

Działając w imieniu Organu, na podstawie przepisu art. 54 §2 Ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm., określanej dalej również jako ppsa) w nawiązaniu do skargi Energy Trade sp. z o.o. z siedzibą w Kluczborku na uchwałę Nr XXVII/307/2017 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” (data wpływu skargi do Organu - 23 marca 2018 r.), **wnoszę o:**

- 1) odrzucenie przedmiotowej skargi,
- 2) ewentualnie – na podstawie art. 151 ppsa o jej **oddalenie w całości**.

## Uzasadnienie

### I. Stan prawny i ustosunkowanie się do poszczególnych zarzutów skargi

1. Wniosek o odrzuceniu skargi jako najdalej idący wymaga omówienia w pierwszej kolejności. Co ważne, na jego poparcie w niniejszej sytuacji można przytoczyć dwie podstawy prawne, tj. art. 58 §1 pkt 5a ppsa oraz art. 58 §1 pkt 6 ppsa.

W ocenie Organu, Skarżącemu nie przysługuje interes prawny w zaskarżeniu *uchwały Nr XXVII/307/2017 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”*. Tym samym, Spółka (Skarżący) nie posiada legitymacji procesowej do wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Z treści art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa wynika w sposób jednoznaczny, że uprawnienie do wniesienia skargi na jego podstawie, przysługuje wyłącznie temu podmiotowi, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone. **Podstawą zaskarżenia uchwały jest każdorazowo jej niezgodność z prawem i równocześnie naruszenie przez nią konkretnie rozumianych interesów lub uprawnień konkretnego podmiotu.**

Jak wskazuje się w orzecznictwie dotyczącym wykładni art. 101 ust.1 ustawy o samorządzie gminnym (w swej treści przepis ten jest zbieżny z art. 90 ust.1 ustawy o samorządzie województwa), stroną w postępowaniu toczącym się na podstawie tego przepisu może być jedynie podmiot, którego interes prawny lub uprawnienia zostały naruszone. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu, *Legitymację do złożenia skargi do sądu administracyjnego ma więc jednostka, której prawo lub obowiązki publicznoprawne kształtuje zaskarżony akt. Stwierdzenie istnienia interesu prawnego sprowadza się zatem do ustalenia prawdopodobnego związku funkcjonalnego o charakterze materialnoprawnym między obowiązującą normą prawa administracyjnego materialnego a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa, polegającą na tym, że akt stosowania tej normy (np. uchwały) może mieć wpływ na sytuację prawną tego podmiotu w zakresie prawa materialnego. Interes prawny osoby wnoszącej skargę w trybie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym nie istnieje więc, jeżeli nie da się ustalić bezpośredniego wpływu rozstrzygnięcia na jej prawa i obowiązki oparte na konkretnej normie prawnej* (wyrok z dnia 9 kwietnia 2015 r., sygn. akt II SA/Op 551/14).

Ponadto, jak wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny, *skarga na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa nie ma charakteru actio popularis - podstawą zaskarżenia jest niezgodność uchwały z prawem i równocześnie naruszenie przez nią konkretnie rozumianych interesów lub uprawnień konkretnego obywatela lub ich grupy bądź wreszcie innego podmiotu, który jest z danym województwem związany prawnie w inny sposób* (postanowienie NSA z dnia 24 lutego 2016 r., sygn. akt II OZ 1381/15).

Pamiętać przy tym należy, że interes prawny, do którego bezpośrednio odwołuje się art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa, musi wynikać z normy prawa materialnego regulującej treść działania organów administracji publicznej, na mocy których kształtowane są uprawnienia lub obowiązki jednostki. **Brak ochrony w przepisach prawa powoduje, że skarżący podmiot ma wyłącznie interes faktyczny, który nie daje mu legitymacji do zaskarżania aktu organu województwa.**

**W orzecznictwie zwraca się przy tym szczególną uwagę na bezpośredniość, konkretność i realny charakter interesu prawnego.** Interes prawny winien być bezpośredni i realny, aktualny, a nie przyszły, hipotetyczny lub ewentualny (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 października 2013 r., sygn. akt I OSK 1209/13). Jak wskazuje B.Dolnicki, *„Aktualność interesu prawnego oznaczałaby, że w dacie wejścia w życie takiego aktu interes ten w danej sytuacji*

faktycznej i prawnej obiektywnie istnieje. Wymóg ten wiąże się z »realnością« interesu prawnego. Powinien on rzeczywiście istnieć we wskazanej dacie. **Nie może to być interes tylko przewidywany w przyszłości ani też hipotetyczny**” (B.Dolnicki, *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz*, Lex 2016).

Na gruncie powyższych wywodów podkreślić ponadto należy, że skoro w świetle art. 90 ustawy o samorządzie województwa do wniesienia skargi legitymuje wyłącznie fakt naruszenia interesu prawnego, a nie tylko zagrożenia naruszeniem, to **podmiot wnoszący skargę winien wykazać, w jaki sposób doszło do naruszenia jego prawem chronionego interesu lub uprawnienia, polegającego na istnieniu bezpośredniego związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą a własną, indywidualną i prawnie gwarantowaną sytuacją (nie zaś sytuacją faktyczną)**. Musi zatem udowodnić, że zaskarżona uchwała naruszając prawo, jednocześnie negatywnie wpływa na jego sferę materialnoprawną, wywołując negatywne skutki prawne przez zniesienie, ograniczenie czy uniemożliwienie realizacji prawa, tj. pewnych zagwarantowanych prawem uprawnień.

W celu skutecznego zaskarżenia kwestionowanej uchwały Skarżący powinien więc wykazać, że zaskarżona uchwała Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 marca 2017 r. ingeruje w wyraźnie określony, sprecyzowany indywidualny, konkretny, realny oraz osobisty interes prawny Skarżącego bądź w takie samo uprawnienie. W ocenie Organu powyższe nie zostało jednak wykazane przez Spółkę (Skarżącego). W skardze skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu datowanej na dzień 15 marca 2018 r. (data wpływu do Organu – 23 marca 2018 r.) wskazała ona bowiem jedynie, że swój interes prawny wywodzi z przepisu art. 6 ust.1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w związku z przepisem art. 38a ustawy o odpadach. Pamiętać przy tym należy, że przepis art. 38a ustawy o odpadach odnosi się zaś do ujęcia instalacji w wojewódzkim planie gospodarki odpadami a nie w uchwale w sprawie jego wykonania.

Oceniając legitymację procesową Skarżącego w kontekście przedstawionych dotychczas rozważań, dotyczących kryterium interesu prawnego oraz jego naruszenia, o których mowa w art. 90 ustawy o samorządzie województwa, w ocenie Organu, zaskarżoną uchwałą nie narusza prawa, a tym samym nie narusza interesu prawnego Skarżącego. Mając na uwadze powyższe, nie można mówić o posiadaniu przez Skarżącego legitymacji procesowej w zakresie zaskarżenia przedmiotowej uchwały do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu.

Interesu prawnego skarżącej Spółki nie sposób wyprowadzić z potencjalnej możliwości prowadzenia przez nią działalności gospodarczej w konkretnej sferze. Ekspozowanej w wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa oraz skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego chęci prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie odzysku i zagospodarowania odpadów komunalnych na terenie Województwa Opolskiego nie należy bowiem traktować jako własnego i bezpośredniego interesu prawnego (uprawnienia) znajdującego odzwierciedlenie w przepisach prawa. Oczekiwania skarżącej Spółki należy raczej zakwalifikować jako interes faktyczny, a nie jako względnie wąsko pojmowany interes prawny, o którym mowa w art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie wojewódzkim. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w postanowieniu z dnia 12 grudnia 2017 r. (sygn. akt II SA/Łd 636/17), *fakt, że uchwałą w sprawie przyjęcia wojewódzkiego planu gospodarowania odpadami można zaskarżyć do sądu administracyjnego nie oznacza jednak, że może to uczynić każdy podmiot zainteresowany jej wyeliminowaniem z obrotu prawnego. Ustawodawca prawo do zaskarżenia uchwał sejmiku województwa przyznaje jedynie tym podmiotom, których interes prawny został naruszony zaskarżoną uchwałą. Oznacza to zatem, że aby skutecznie wnieść skargę na przedmiotową uchwałę, trzeba wykazać nie tylko posiadanie interesu prawnego, ale i jego naruszenie. Jeżeli wnoszący skargę nie wykaże owego naruszenia, a tym bardziej nie wykaże, że w ogóle ma interes prawny w skarżeniu kwestionowanej uchwały, to sąd nie może badać zasadności zgłoszonych w skardze zarzutów. W niniejszej sprawie Sąd doszedł do przekonania, że kwestionowana przez skarżącą Spółkę uchwała narusza jedynie jej interes faktyczny. Jeżeli bowiem w Planie gospodarki odpadami dla województwa łódzkiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-*

2028 oraz załączniku w postaci Planu inwestycyjnego nie uwzględniono oczekiwanych przez skarżącą instalacji, to powoduje to dla niej określone skutki ekonomiczne, choćby w zakresie ograniczenia działalności gospodarczej, czy utrudnienia w dostępie do środków unijnych i środków pochodzących z NFOŚiGW. **Rzecz w tym, że żaden przepis prawa nie gwarantuje skarżącej prowadzenia działalności w zakresie przez nią zamierzonym czy planowanym. Żaden przepis prawa nie przewiduje również obowiązku zamieszczenia w planie gospodarki odpadami przedsięwzięć, które chciałaby skarżąca prowadzić w ramach Planu, nawet wówczas gdy posiada stosowne pozwolenia na budowę odpowiednich instalacji, których jednak, w świetle załączonej dokumentacji, nie zaczęła realizować przed dniem 6 lutego 2015 r., co dawało jej swego rodzaju »gwarancję« uwzględnienia planowanej instalacji w zaskarżonym Planie.** Ponadto, za NSA należy dodać, iż **kwestie finansowo-ekonomiczne nie mogą być brane pod uwagę, jako podstawa interesu prawnego.** Co więcej, Żaden przepis ustawy o odpadach, czy ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminie, nie daje podstaw prawnych do formułowania obowiązku organu uchwałodawczego dostosowania aktu planistycznego do potrzeb podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą polegającą na zagospodarowaniu i przetwarzaniu odpadów. Nie można także przyjąć, że o naruszeniu interesu prawnego stanowi ewentualna trudność w spłacie zaciągniętych kredytów i dotacji w sytuacji, gdy żaden przepis prawa powszechnie obowiązującego nie gwarantował skarżącej Spółce pozycji monopolisty w Regionie Południowym gospodarki odpadami. Trzeba mieć na uwadze, że Spółka, jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą, musi się liczyć z tym, że jej działalność obarczona jest ryzykiem ekonomicznym (wyrok z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt II OSK 1670/15). W orzecznictwie stwierdza się co prawda występowanie interesu poszczególnych podmiotów w zaskarżaniu uchwał w sprawie wykonania wojewódzkich planów gospodarki odpadami, jednakże miało to miejsce w sytuacjach, w których skarżący dysponowali w danym regionie instalacjami, których możliwość wykorzystania mogła być ograniczona wobec uzyskania określonego statusu przez instalację podmiotów konkurencyjnych (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 września 2013 r., sygn. akt II OSK 1636/13). Pamiętać należy, iż na skutek podjęcia przez Sejmik Województwa Opolskiego skarżonej uchwały nie uległ zmianie zakres działalności prowadzonej przez Skarżącego, nie doszło również do ograniczenia wykorzystania przez niego istniejących już instalacji. Podkreślenia wymaga przy tym, że instalacja Skarżącego jeszcze nawet nie istnieje.

Jak podkreślono na wstępie, do wniesienia skargi nie legitymuje również stan zagrożenia naruszeniem. W ocenie Organu, Skarżący winien wykazać w jaki konkretnie sposób doszło do naruszenia prawem chronionego interesu czy uprawnienia, czego jednak nie uczynił. Warunkiem uznania legitymacji procesowej na tle przepisu art. 90 ustawy o samorządzie województwa jest konsekwencja podjętej uchwały w postaci ograniczenia lub pozbawienia skarżącego konkretnych uprawnień, mających oparcie w przepisach prawa materialnego.

Reasumując należy uznać, że Skarżący nie wskazał skutecznie przepisu prawa materialnego z zakresu administracji publicznej, który zostałby naruszony zaskarżoną uchwałą, wpływającego negatywnie na jej sytuację prawną. Z powoływanych przez skarżącą Spółkę źródeł jej interesu prawnego, a to z faktu chęci prowadzenia regionalnej instalacji przetwarzania odpadów komunalnych, nie sposób wyprowadzić interesu prawnego (uprawnienia) skarżącej Spółki, który zostałby naruszony zaskarżonym przepisem aktu prawa miejscowego, co pozwalałoby na uznanie, że zaktualizowały się przesłanki określone w art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie wojewódzkim.

Wniosek znajdujący swą podstawę w przepisie art. 58 §1 pkt 6 ppsa można wywieść z faktu, iż zarzuty stawiane przez Skarżącego dotyczą uchwały Nr XXVII/306/2017 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie przyjęcia „Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Opolskiego na lata 2016 – 2022 z uwzględnieniem lat 2023 – 2028”. Uchwała w sprawie przyjęcia planu jest aktem prawnym odrębnym od uchwały w sprawie wykonania planu. Zarzuty skargi (od tiret pierwsze do tiret szóste) w całości odwołują się do uchwały w sprawie przyjęcia planu (Nr XXVII/306/2017). Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa dotyczyło zaś jedynie §2 uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego nr XXVII/307/2017 z dnia 28 marca 2017 r. Wobec tego,

usprawiedliwione jest twierdzenie jakoby skarga w zakresie odnoszącym się do negowania uchwały nieobjętej tymże wezwaniem jest niedopuszczalna. W ocenie Organu, niemożliwym jest przy tym objęcie zakresem rozpoznania przez Sąd uchwały nieobjętej zakresem zaskarżenia. Przedmiotem skargi (i poprzedzającego ją wezwania skierowanego do Sejmiku Województwa Opolskiego) była wyłącznie uchwała w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”. Rozpatrywanie więc zarzutów skierowanych przeciwko innej uchwale niż ta objęta wezwaniem datowanym na dzień 29 stycznia 2018 r. oraz zakresem zaskarżenia skargą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, naruszałoby przepis art. 134 §1 ppsa (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 lipca 2015 r., sygn. akt II OSK 2300/14; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 września 2016 r., sygn. akt II OSK 2535/15;

**2.** Zaznaczenia wymaga, że instalacja zgłoszona przez Energy Trade sp. z o.o. jest dopiero w fazie planowania. W doktrynie wskazuje się zaś, że w uchwale w sprawie wykonania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami ujmuje się wyłącznie „instalacje, których budowa została zakończona i mogą one prowadzić przetwarzanie odpadów” (A.Kiepas-Kokot [w:] R.Barański, B.Nawrocki (red.), *Odpady. Plany gospodarki odpadami. Komentarz*, Legalis 2017). Powyższa konstatacja wynika również z samego brzmienia art. 38 ust.2 ustawy o odpadach. W związku z powyższym, nie można uznać prawidłowości zarzutów pod adresem przedmiotowej uchwały formułowanych przez Spółkę w wezwaniu z dnia 29 stycznia 2018 r. (data wpływu do Organu – 31 stycznia 2018 r.).

**3.** Co do naruszenia art. 22 Konstytucji oraz przepisu art. 6 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, obie regulacje dopuszczają pewne ograniczenia swobody działalności gospodarczej. Przepis art. 6 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej stanowi: *Podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa*. Ograniczenia działalności gospodarczej są również dopuszczalne na podstawie art. 22 Konstytucji. Wolność gospodarcza nie ma wobec tego charakteru zasady bezwzględnej. Co warte zaznaczenia, użyty w art. 6 ust.1 zwrot „z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa” oznacza, że warunki prowadzenia działalności gospodarczej mogą być określone przepisami pozaustawowymi, w tym – wynikającymi z aktów wydawanych przez jednostki samorządu terytorialnego. W żadnym przypadku przepisu art. 6 ust.1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie można rozumieć w ten sposób, że działalność gospodarcza nie podlega żadnym ograniczeniom. Przeciwnie, ustawodawca wyraźnie zaznacza, że podmiot wykonujący, lub zamierzający przystąpić do wykonywania działalności gospodarczej musi zachować warunki określone przepisami prawa, w tym – prawa miejscowego (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II OSK 3317/14). Podkreślenia dodatkowo wymaga, że podjęta przez Sejmik Województwa Opolskiego uchwała w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” mieściła się w granicach upoważnienia wynikającego z art. 38 ustawy o odpadach.

**4.** Mimo, że pozostałe zarzuty prezentowane w skardze odnoszą się bezpośrednio do uchwały Nr XXVII/306/2017 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie przyjęcia „Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Opolskiego na lata 2016 – 2022 z uwzględnieniem lat 2023 – 2028”, która nie była przedmiotem wezwania do usunięcia naruszenia prawa, wobec czego nie powinna podlegać badaniu przez Sąd, Organ z ostrożności procesowej wypowie się co do poszczególnych twierdzeń zaprezentowanych w skardze.

- a) naruszenie przepisu art. 143 w zw. z art. 3 pkt 10 ustawy Prawo ochrony środowiska
- b) naruszenie przepisu art. 207 ustawy Prawo ochrony środowiska
- c) naruszenie przepisu art. 29 ust.2 pkt 1 i 2 ustawy o odpadach

Organ odniesie się do zarzutu Spółki dot. braku uwzględnienia w „Planie gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” przyjętym uchwałą



*Sejmiku Województwa Opolskiego Nr XXVII/306/2017 z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie przyjęcia „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” instalacji do przetwarzania (spalania) odpadów powstałych z odpadów komunalnych zgłoszonej przez Spółkę (Skarżący) w ramach konsultacji społecznych. Sformułowane przez Spółkę zarzuty są bezpodstawne, co też zostanie wykazane poniżej.*

Nowelizacja ustawy o odpadach wprowadzona ustawą z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 122) zobligowała sejmiki województw (art. 5), do aktualizacji i uchwalenia wojewódzkich planów gospodarki odpadami z uwzględnieniem zmian wynikających z ww. ustawy, w szczególności w zakresie planów inwestycyjnych będących załącznikiem do wspomnianego planu wojewódzkiego. Zgodnie bowiem z art. 35 ust. 9 znowelizowanej ustawy o odpadach, *warunkiem dopuszczalności finansowania inwestycji dotyczących odpadów komunalnych, w tym odpadów budowlanych i rozbiórkowych, w zakresie zapobiegania powstawaniu tych odpadów oraz w zakresie gospodarowania tymi odpadami, ze środków Unii Europejskiej lub funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej jest ujęcie ich w planie inwestycyjnym.*

Dotychczasowe przepisy nie przewidywały wyodrębnionego planu inwestycyjnego w ramach wojewódzkich planów gospodarki odpadami. Stąd też, Minister Środowiska zgodnie z dyspozycją wynikającą z art. 40 pkt. 1 ustawy o odpadach, określił w drodze rozporządzenia z dnia 1 lipca 2015 r. sposób i formę sporządzania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz wzór planu inwestycyjnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1016). Zgodnie z przywołanym rozporządzeniem, plan inwestycyjny, który stanowi załącznik do wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, zawiera informacje o istniejących instalacjach, w których są przetwarzane odpady komunalne, o strumieniu odpadów komunalnych, planowanych inwestycjach do rozbudowy/modernizacji oraz planowanych nowych inwestycjach, a także inwestycjach polegających na rekultywacji składowisk odpadów komunalnych oraz harmonogram realizacji wszystkich inwestycji wraz z kosztami i źródłami finansowania.

W tym miejscu, należy odnieść się do art. 35a ustawy o odpadach, zgodnie z którym *plan inwestycyjny określa potrzebną infrastrukturę dotyczącą odpadów komunalnych, w tym odpadów budowlanych i rozbiórkowych, wraz z mocami przerobowymi, służącą zapobieganiu powstawania tych odpadów oraz gospodarowaniu tymi odpadami, zapewniającą osiągnięcie celów wyznaczonych w przepisach.* Plan inwestycyjny zawiera w szczególności :

- 1) wskazanie planowanych inwestycji;
- 2) oszacowanie kosztów planowanych inwestycji oraz wskazanie źródeł ich finansowania;
- 3) harmonogram realizacji planowanych inwestycji.

Zatem, głównym celem uchwalonego „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”, wynikającym z obowiązujących przepisów prawa w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi, jest zapewnienie w województwie opolskim wymaganej sieci instancji do przetwarzania odpadów komunalnych, udoskonalenie przyjętego systemu zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami komunalnymi, który zapewni realizację wymagań prawnych dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów, osiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia wybranych frakcji odpadów, a w konsekwencji redukcji składowania odpadów komunalnych.

Zasady opracowywania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, w tym jego aktualizacji, regulują przepisy ustawy o odpadach, które w art. 36 ust. 2 ustawy wskazują zarząd województwa jako organ odpowiedzialny za opracowanie planu, a sejmik województwa jako organ uprawniony do jego uchwalania wraz z uchwałą w sprawie jego wykonania. Żaden, przepis prawa w tym zakresie nie przewiduje możliwości opracowania planu inwestycyjnego przez podmioty zgłaszające własne plany

inwestycyjne w zakresie gospodarki odpadami, ponieważ to uprawnienie zostało powierzone ustawowo ww. organom samorządu województwa.

Wyrażenie stanowiska organów opiniujących (art. 57 i 58 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, art. 36 ust. 4 ustawy o odpadach) następuje w formie opinii, czyli stanowiska niewiążącego, które organ opracowujący dokument może, ale nie musi uwzględniać w treści dokumentu. Natomiast, zupełnie inna sytuacja prawna dotyczy instytucji uzgadniania przez Ministra Środowiska projektu planu inwestycyjnego stanowiącego załącznik do projektu „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”. W tym przypadku, mamy bowiem do czynienia ze stanowiskiem wiążącym dla organu opracowującego dokument. Zatem, tylko i wyłącznie uzyskanie uzgodnienia Ministra Środowiska otwiera prawną możliwość dalszego procedowania wojewódzkiego planu przez sejmik województwa.

Organ dokonał wyboru poszczególnych instalacji do umieszczenia w planie inwestycyjnym na mocy nadanych mu uprawnień ustawowych, które wskazują samorząd województwa jako organ właściwy - zgodnie z artykułem 36 ust. 2 ustawy o odpadach - do opracowania planu gospodarki odpadami na jego terenie. Stąd też, ustawodawca dał możliwość organowi samorządu województwa, między innymi, dokonania wyboru, a tym samym zaplanowania sieci instalacji do przetwarzania odpadów, a w szczególności odpadów komunalnych i pochodzących z ich przetworzenia. Dokonując analizy w zakresie instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych i odpadów powstałych z przetworzenia odpadów komunalnych do ujęcia w planie inwestycyjnym, przyjęto ostatecznie metodykę wyboru poszczególnych instalacji opartą na wymogu dochowania łącznej mocy przerobowej wszystkich instalacji na poziomie nieprzekraczającym 30% masy odpadów komunalnych w województwie opolskim kierowanych do termicznego przekształcania, zweryfikowania rodzajów odpadów podawanych termicznemu przekształcaniu w kontekście planów inwestycyjnych (odpady pochodzące z przetworzenia odpadów komunalnych), zweryfikowania wielkości planowanych instalacji wyrażonej jako moc przerobowa (w kontekście kosztów realizacji inwestycji) oraz stopnia zaawansowania procesu inwestycyjnego czy kontynuacji zapisów poprzedniego planu w zakresie termicznego przekształcania odpadów komunalnych, zapewniającego osiągnięcie celów w gospodarce odpadami komunalnymi wyznaczonych w przepisach prawa.

W efekcie wspomnianej analizy, w planie inwestycyjnym nie zostały ujęte planowane instalacje m.in. do termicznego przekształcania odpadów, ponieważ łączna moc przerobowa w rozumieniu masy odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych przekracza wartości 30% masy odpadów komunalnych dla województwa opolskiego. Przyjęcie takiego założenia w planie inwestycyjnym winno zapewnić osiągnięcie celu jakim jest m.in. zachowanie, zgodnie z obowiązującymi przepisami, równowagi pomiędzy wymaganym poziomem recyklingu, a termicznymi metodami przekształcania odpadów komunalnych w województwie opolskim.

Odnosząc się do wskazanych zarzutów należy wyjaśnić, że w przypadku instalacji do termicznego przekształcania zmieszanych odpadów komunalnych i odpadów powstałych z odpadów komunalnych (ITPOK) mamy do czynienia z ograniczeniem dla tego typu instalacji, wynikającym z Krajowego Planu Gospodarki Odpadami 2022, przyjętego uchwałą Nr 88 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2016 r. w sprawie Krajowego planu gospodarki odpadami 2022 (M.P. z 2016 r., poz. 784) (określonej dalej również jako: Kpgo 2022), które stanowi iż, łączna moc ITPOK (w tym cementowni) nie może przekraczać wartości 30% masy odpadów komunalnych dla województwa. Zatem, przy ustalaniu, jakie ITPOK zostaną zaplanowane w planie inwestycyjnym, niezbędne było przyjęcie bardziej restrykcyjnych kryteriów wyboru. Tym bardziej, że plany budowy nowych instalacji do termicznego przekształcania odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych zgłosiło na etapie opracowania i konsultacji projektu planu kilka podmiotów na łączną moc przerobową tych instalacji 173 000 Mg/rok.

Zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy o odpadach, Zarząd Województwa Opolskiego uchwałą Nr 2502/2016 z dnia 18 sierpnia 2016 r. przyjął projekt „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” w celu przekazania go zgodnie z art. 36 ust. 7 ustawy o odpadach do konsultacji społecznych oraz zgodnie z art. 36 ust. 4 do opiniowania przez organy wymienione w ustawie o odpadach.

Dokument opisywał aktualną gospodarkę odpadami w województwie i stanowił podstawę do ustalenia harmonogramu wykonania poszczególnych działań mających na celu wywiązanie się z obowiązków w zakresie gospodarowania odpadami nałożonych przez Unię Europejską oraz do kwalifikowania poszczególnych zadań do wsparcia finansowego. Projekt „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” zawierał następujące załączniki :

1. Plan inwestycyjny.
2. Program usuwania wyrobów zawierających azbest z terenu województwa opolskiego.
3. Prognoza oddziaływania na środowisko „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”. Załączniki stanowią integralną część ww. dokumentu.

W ramach prac nad projektem „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” wraz z załącznikami, w tym Planu Inwestycyjnego, przeprowadzono wymaganą prawem procedurę oceny strategicznej, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.). W tym celu, opracowano „Prognozę oddziaływania na środowisko Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”, której zakres został uzgodniony odpowiednio z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Opolu oraz Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Opolu. Zapewniono zgodnie z przepisami możliwość udziału społeczeństwa w opracowywaniu dokumentu poprzez podanie do publicznej wiadomości informacji o:

- 1) przystąpieniu do opracowywania projektu dokumentu i o jego przedmiocie;
- 2) możliwościach zapoznania się z jego treścią oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
- 3) możliwości składania uwag i wniosków;
- 4) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie co najmniej 21-dniowy termin ich składania;
- 5) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków.

W ramach wspomnianej oceny strategicznej uzyskano do projektu planu pozytywne opinie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego.

Zgodnie z wymaganą procedurą wynikającą z przepisów ustawy o odpadach, projekt WPGO został zaopiniowany przez organy wykonawcze gmin z obszaru województwa, niebędących członkami związków międzygminnych oraz organy wykonawcze związków międzygminnych, a w zakresie związanym z ochroną wód – przez właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Wymienione organy przedstawiły swoje opinie, w których zgłosiły także pewne uwagi i wnioski, co do treści Planu, które po przeanalizowaniu ich zasadności, w przeważającej większości zostały uwzględnione w dokumencie.

Zebrane w trakcie udziału społeczeństwa uwagi i wnioski do projektu WPGO zostały ujęte w podsumowaniu dołączonym do przyjętego przez Sejmik Województwa Opolskiego planu, zawierającym informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone przez społeczeństwo.

W związku z wyłożeniem do publicznego wglądu projektu „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” Energy Trade Sp. z o.o. z siedzibą w Kluczborku (Skarżący) pismem z dnia 7 września 2017 r. (data wpływu do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego – 9 września 2016 r.) złożyła wniosek o wpisanie do projektu planu instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych, wskazując lokalizację instalacji w Opolu, na działkach inwestycyjnych przy ul. Oświęcimskiej 122F, o mocy przerobowej instalacji 110 000 Mg/rok odpadów. Spółka nie wskazała wówczas dokładnych informacji dot. instalacji, w tym rodzaju odpadów przetwarzanych, co było wymagane do zamieszczenia w planie inwestycyjnym, zgodnie z obowiązującym Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie sposobu i formy sporządzania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz wzoru planu inwestycyjnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1016). Należy zaznaczyć przy tym, że rozporządzenie enumeratywnie wylicza elementy wojewódzkich planów gospodarki odpadami oraz planów inwestycyjnych, będących załącznikiem do planów. W związku z tym, że Spółka zawnioskowała o wpisanie instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych, zapisy dot. wskazanej instalacji powinny być znaleźć się także w projekcie planu inwestycyjnego do projektu planu, dlatego e-mailem w dniu 7 października 2016 r. podmiot, który opracowywał na zlecenie Zarządu Województwa projekt WPGO zwrócił się do Spółki (Skarżący), aby uzupełniła przekazany wniosek dot. planu gospodarki odpadami. Wiadomością e-mail z dnia 12 października 2016 r. Skarżący przesłał informacje uzupełniające wniosek.

Po uzupełnieniu wniosku instalacja zastała wpisana do projektu planu inwestycyjnego jako *planowana nowa instalacja do termicznego przekształcania odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych (ITPOK)*. Nadmieniam, że w projekcie planu i planu inwestycyjnego nie uwzględniono wniosku skarżącej Spółki dot. przetwarzania w instalacji zmieszanych odpadów komunalnych (odpadu o kodzie 20 03 01), ponieważ zgodnie z przyjętą w poprzednim planie strategią województwa opolskiego w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi zmieszane odpady komunalne w pierwszej kolejności powinny zostać przetworzone na regionalnych instalacjach przetwarzania odpadów komunalnych - instalacjach do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych (instalacja MBP), eksploatowanych na terenie regionów gospodarowania odpadami komunalnymi, których zasięg określa wojewódzki plan.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, regionalne instalacje przetwarzania odpadów komunalnych - instalacje mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, aby mogły funkcjonować muszą być ujęte w uchwale w sprawie wykonania planu gospodarki odpadami, która jest uchwałą aktu prawa miejscowego. Instalacje te były wpisane do uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego Nr XX/272/2012 z dnia 28 sierpnia 2012 r. w sprawie wykonania „Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Opolskiego na lata 2012-2017, zmienionej uchwałą Sejmiku Województwa Opolskiego Nr XXXVI/426/2013 z dnia 26 listopada 2013 r., uchwałą Nr XXXVII/442/2013 z dnia 20 grudnia 2013 r., uchwałą Nr XLIII/500/2014 z dnia 24 czerwca 2014 r., uchwałą Nr VIII/93/2015 z dnia 23 czerwca 2015 r. oraz uchwałą Nr XVI/178/2016 z dnia 26 kwietnia 2016 r. (uchwała ta była zmieniana w związku z wpisywaniem kolejnych instalacji).

Wskazana powyżej uchwała została uchylona, w związku z przyjęciem nowego planu - „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”. Sejmik Województwa Opolskiego uchwałą Nr XXVII/307/2017 w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” podjął nową uchwałę, która jest uchwałą obecnie obowiązującą.

Instalacja Energy Trade Sp. z o.o. jako instalacja do przetwarzania (spalania) odpadów o kodzie 20 03 01 nie mogła zostać uwzględniona przez Zarząd Województwa Opolskiego w projekcie planu, ponieważ na dzień opracowania projektu eksploatowane były już wszystkie regionalne instalacje przetwarzania odpadów komunalnych - instalacje mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, których funkcjonowanie wynikało z obowiązującego w dniu

opracowania projektu planu „Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Opolskiego na lata 2012-2017” i które zostały wpisane do uchwały w sprawie wykonania „Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Opolskiego na lata 2012-2017”. Instalacje te zabezpieczają przetworzenie całego strumienia zmieszanych odpadów komunalnych wytworzonych na terenie województwa opolskiego, a więc wpisanie instalacji Energy Trade Sp. z o.o. do przetwarzania odpadów o kodzie 20 03 01 byłoby niezasadne, ponieważ instalacja ta nie miałaby strumienia odpadów możliwego do przetworzenia. Należy również dodać, że Skarżący o takim fakcie został poinformowany. Wobec tego, e-mailem z dnia 12 października 2016 r. skarżąca Spółka złożyła formularz wymagany w związku ze składaniem uwag i zmian zapisów projektu WPGO, w którym nie ujęto odpadów o kodzie 20 03 01 (zmieszanych odpadów komunalnych). Instalacja Spółki zgłoszona do wpisania do projektu planu została dopisana do instalacji już wcześniej wpisanych do projektu planu, a zgłoszonych w trakcie opracowywania projektu planu (tj. projektu planu inwestycyjnego, który zgodnie z obowiązującymi przepisami został poddany opiniowaniu i konsultacjom społecznym).

Projekt „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”, który zawierał wykaz wszystkich nowych planowanych do wybudowania instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych i odpadów powstałych z odpadów komunalnych (w tym instalacja Spółki) został przyjęty przez Zarząd Województwa Opolskiego uchwałą Nr 2787/2016 z dnia 24 października 2016 r. w sprawie przyjęcia projektu „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”. Dokument został przekazany do Ministra Środowiska pismem z dnia 24 października 2016 r. nr DOŚ-IV.DP.721.47.2016.DP w celu uzyskania pierwszej opinii do projektu planu i uzgodnienia do planu inwestycyjnego.

Minister Środowiska w opinii przekazanej pismem z dnia 23 listopada 2016 r. nr DGO-V.4050.31.2016.KR (data wpływu do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego - 23 listopada 2016 r.) do projektu planu przyjętego uchwałą z dnia 24 października 2016 r. szczególną uwagę zwrócił na powstanie w województwie nowych instalacji do termicznego przetwarzania odpadów komunalnych i odpadów powstałych z odpadów komunalnych, w związku z celem określonym w Krajowym Planie Gospodarki Odpadami 2022, który zakłada, że do 2030 r. udział masy termicznie przekształcanych odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych w stosunku do wytworzonych odpadów komunalnych nie może przekraczać 30%. Minister wskazał, że **„Przedstawione analizy wskazują na przeszacowanie mocy przerobowych planowanych instalacji ITPOK, co może stanowić zagrożenie dla osiągnięcia celów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu. Nie wzięto również pod uwagę funkcjonowania na terenie województwa cementowni. Jest to także sprzeczne z przedstawionymi w rozdziale 12 kierunkami działań w tym zakresie. Z analizy wpgo wynika, że określony w Kpgo 2022 30% próg został przekroczony.”**

Mając na uwadze uwagę zgłoszoną przez Ministra Środowiska i regulacje Kpgo 2022 dot. możliwości przetwarzania odpadów na instalacjach do termicznego przetwarzania odpadów w 2025 i 2030 roku, ustalono, że do 2025 r. w województwie opolskim nie będzie można przetworzyć termicznie więcej niż 94 844 Mg/rok, natomiast do 2030 r. nie więcej niż 100 506 Mg/rok odpadów powstałych z odpadów komunalnych.

W związku z powyższym ilość odpadów (w województwie opolskim to tylko odpady powstałe z przetworzenia odpadów komunalnych, ponieważ obowiązujący i planowany system gospodarki odpadami komunalnymi w województwie nie zakładał spalania zmieszanych odpadów komunalnych), które mogą zostać przekształcone na instalacjach do termicznego przekształcania odpadów, w tym cementowniach powinna wynieść maksymalnie ok. 100 000 Mg/rok odpadów w 2030 r. Cementownie eksploatowane na terenie województwa opolskiego i działające na podstawie decyzji wydanych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa posiadają moc przerobową ok. 660 000 Mg/rok i jest to moc przerobowa, która znacznie przewyższa możliwości przetwarzania odpadów

powstałych z odpadów komunalnych. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, cementownie mogą przetwarzać także inne odpady, w tym także przemysłowe, co umożliwia im to obowiązujące przepisy i wydane decyzje.

Z zapisów uchwalonego planu i planu inwestycyjnego, które opisują m.in. zapotrzebowanie na instalacje do przetwarzania odpadów powstałych z odpadów komunalnych (w tym termiczne przetwarzanie), które wytwarzane są na terenie województwa opolskiego, jednoznacznie wynika, że możliwość termicznego przetwarzania strumienia odpadów powstałych z odpadów komunalnych jest w województwie zabezpieczona.

W projekcie planu gospodarki odpadami, w tym także planu inwestycyjnego przyjętego uchwałą Zarządu Województwa Opolskiego Nr 2787/2016 z dnia 24 października 2016 r. i przekazanym do opiniowania i uzgadniania Ministrowi Środowiska, Zarząd Województwa Opolskiego w stanie aktualnym nie ujął cementowni eksploatowanych na terenie województwa opolskiego, jako instalacji do termicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych i odpadów powstałych z odpadów komunalnych (ITPOK), gdyż inaczej niż Minister Środowiska zinterpretowano co powinny zwierać zapisy planu i planu inwestycyjnego. Przyjęto, bowiem że jako instalacje do termicznego przekształcania odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych należy wykazać instalacje, których podstawową działalnością jest termiczne przekształcanie odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z odpadów komunalnych, a takie instalacje w województwie nie są eksploatowane. Treść planu w tym zakresie zmieniła się po uwagach Ministra Środowiska, który zwrócił uwagę, że w systemie gospodarki odpadami nie przeanalizowano możliwości zagospodarowania odpadów powstałych z odpadów komunalnych w cementowniach (**„Nie wzięto również pod uwagę funkcjonowania na terenie województwa cementowni”**).

Zarząd Województwa Opolskiego podjął decyzję, że do kolejnej wersji planu i planu inwestycyjnego należy wpisać cementownie eksploatowane na terenie województwa opolskiego jako instalacje do termicznego przetwarzania odpadów powstałych z odpadów komunalnych a ich moc ująć w bilansie odpadów.

Cementownie eksploatowane na terenie województwa opolskiego zostały wpisane do projektu planu przyjętego uchwałą Zarządu Województwa Opolskiego Nr 3034/2016 z dnia 13 grudnia 2016 r. w sprawie przyjęcia projektu „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”, natomiast wcześniej wpisane wszystkie instalacje do termicznego przetwarzania odpadów komunalnych (w województwie opolskim to odpady powstałe z odpadów komunalnych) o łącznej mocy przerobowej 173 000 Mg/rok zostały usunięte, ponieważ łączna moc przerobowa cementowni znacznie przewyższa limit odpadów możliwy do termicznego przetwarzania jaki został określony w Kpgo 2022 oraz w projekcie planu. Fakt umieszczenia zapisów dot. eksploatowanych na terenie województwa opolskiego cementowni w planie i planie inwestycyjnym, który stanowi załącznik do projektu planu gospodarki odpadami, wynikał z rozpatrzenia przez Zarząd Województwa Opolskiego uwag, które Minister Środowiska przekazał w ramach opiniowania planu i uzgadniania planu inwestycyjnego.

Mając na uwadze powyższe, wszelkie zmiany zapisów pomiędzy projektem „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” przyjętym przez Zarząd Województwa Opolskiego w dniu 24 października 2016 r. a projektem planu przyjętym przez Zarząd Województwa Opolskiego w dniu 13 grudnia 2016 r. wynikają z uwag zgłaszanych podczas opiniowania projektu wojewódzkiego planu gospodarki odpadami i uzgadniania projektu planu inwestycyjnego przez Ministra Środowiska (wojewódzki plan gospodarki odpadami wraz załącznikami opiniowany jest m.in. pod względem zgodności z Kpgo2022 oraz ustawą o odpadach).

Ponadto, Zarząd Województwa Opolskiego po opinii Ministra Środowiska uzupełnił tylko stan aktualny gospodarki odpadami w województwie opolskim w dokumencie, na podstawie decyzji wydanych dla cementowni, które zawierały i zawierają zapisy dot. przetwarzania odpadów powstałych z odpadów komunalnych. Cementownie nie musiały wnioskować o wprowadzenie zapisów w tym zakresie do projektu planu i planu inwestycyjnego, ponieważ zgodnie z obowiązującymi pozwoleniami, cementownie są instalacjami już dawno wybudowanymi i eksploatowanymi oraz posiadają możliwości przetwarzania odpadów powstałych z odpadów komunalnych.

Sposób rozpatrzenia uwagi przez Zarząd Województwa Opolskiego w zakresie zapisów dot. cementowni i instalacji do termicznego przekształcania zmieszanych odpadów komunalnych i odpadów powstałych z odpadów komunalnych został przyjęty pozytywnie przez Ministra Środowiska, ponieważ kolejne uwagi zgłaszane w ramach opiniowania i uzgadniania przez Ministra Środowiska nie dotyczyły wskazanych zapisów.

Mając na uwadze powyższe rozważania, nie można zgodzić się ze stwierdzeniem Skarżącego, że nie było prawnej możliwości wpisania cementowni do planu inwestycyjnego.

Kolejny projekt planu został przekazany do Ministra Środowiska pismem z dnia 14 grudnia 2016 r. nr DOŚ-IV.721.47.2016.DP w celu uzyskania drugiej opinii do projektu planu i uzgodnienia do planu inwestycyjnego. Minister Środowiska pismem z dnia 16 stycznia 2017 r. nr DGO-V.4050.31.2016.KR (data wpływu do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego - 16 stycznia 2017 r.) przekazał kolejne uwagi, ale nie dotyczyły one już nadwyżki mocy przerobowych instalacji do przetwarzania (spalania) odpadów powstałych z odpadów komunalnych. Zarząd Województwa Opolskiego, po uwzględnieniu uwag zgłoszonych przez Ministra Środowiska, kolejny projekt WPGO przyjął uchwałą Nr 3308/2017 z dnia 6 lutego 2017 r. Projekt WPGO pismem z dnia 8 lutego 2017 r. nr DOŚ-IV.721.47.2016.DP został przekazany do opiniowania i uzgadniania Ministrowi Środowiska.

Ostatecznie projekt „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” uzyskał opinię pozytywną i pozytywne uzgodnienie Ministra Środowiska, przekazane pismem z dnia 13 lutego 2017 r. nr DGO-V.4050.31.2016.KR (data wpływu do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego - 15 lutego 2017 r.). Minister Środowiska opinię do projektu planu i uzgodnienie do planu inwestycyjnego wydał jako opinię i uzgodnienie bez uwag.

Następnie na sesji, która odbyła się w dniu 28 marca 2017 r. Radni Sejmiku Województwa Opolskiego przyjęli następujące uchwały :

1. Uchwała Nr XXVII/306/2017 w sprawie przyjęcia „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”;
2. Uchwała Nr XXVII/307/2017 w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”.

Zgodnie z art. 38 ust. 4 ustawy o odpadach, tylko uchwała Sejmiku Województwa Opolskiego Nr XXVII/307/2017 z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” jest aktem prawa miejscowego. Uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego w dniu 14 kwietnia 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2017 r. poz. 1243).

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że zmiany zapisów wprowadzanych do projektu „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” w zakresie usunięcia planowanej do wybudowania przez Spółkę instalacji do termicznego przekształcania odpadów powstałych z odpadów komunalnych wynikały tylko i wyłącznie z uwag zgłaszanych przez Ministra Środowiska podczas opiniowania planu i uzgadniania planu inwestycyjnego, które trwało od października 2016 r. do lutego 2017 r. Ponadto, żaden dotychczas uchwalony plan gospodarki odpadami dla województwa opolskiego nie zakładał wybudowania

spalarni do spalania zmieszanych odpadów komunalnych, wskazane dokumenty natomiast zawsze zawierały zapisy dot. spalania odpadów, które powstają z przetwarzania odpadów komunalnych w cementowniach eksploatowanych na terenie województwa opolskiego.

Strona nie zgadzała się z podjętym przez Zarząd Województwa Opolskiego, a następnie przez Sejmik Województwa Opolskiego stanowiskiem dot. braku uwzględnienia w uchwale w sprawie przyjęcia planu instalacji do termicznego przetwarzania odpadów powstałych z odpadów komunalnych do wybudowania, dlatego pismem z dnia 10 kwietnia 2017 r. skierowała do Wojewody Opolskiego wnioski o podjęcie czynności nadzorczych w związku z podjęciem przez Sejmik Województwa Opolskiego uchwały w sprawie przyjęcia planu. W związku z prowadzonym postępowaniem Wojewoda Opolski zwrócił się do Sejmiku Województwa Opolskiego pismem z dnia 5 maja 2017 r. nr PN.III.4120.2.2017.KN (data wpływu do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego 5 maja 2017 r.) w sprawie przekazania wyjaśnień do zarzutów przedstawionych przez Energy Trade Sp. z o.o. z siedzibą w Kluczborku dot. przyjętej przez Sejmik Województwa Opolskiego *Uchwały Nr XXVII/306/2017 w sprawie przyjęcia „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”*.

Przewodniczący Sejmiku Województwa Opolskiego pismem z dnia 10 maja 2017 r. nr BS.0811.1.2017.KK przekazał Wojewodzie Opolskiemu obszernie wyjaśnienia dot. zarzutów przedstawionych przez Energy Trade Sp. z o.o. z siedzibą w Kluczborku do uchwały. Wskazać należy przy tym, że Organ nie posiada dokumentów informujących o wynikach kontroli nadzorczej uchwały.

Spółka (Skarżący) pismem z dnia 6 grudnia 2016 r. (data wpływu do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego 6 grudnia 2016 r.) zwróciła się o korektę projektu WPGO i wpisanie instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych Spółki jako instalacji ponadregionalnej, tj. spalarni odpadów komunalnych. Odpowiedzi Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego udzielił pismem z dnia 5 stycznia 2017 r. nr DOŚ-IV.721.23.2016.DP.

Kolejnym pismem jakie do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego wpłynęło ze strony Skarżącego było pismo z dnia 23 grudnia 2016 r. (data wpływu do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego- 28 grudnia 2016 r.) przekazane Organowi do wiadomości, które Spółka skierowała do Ministra Środowiska w sprawie *„Zastrzeżeń do projektu Wojewódzkiego Planu Gospodarki dla Województwa Opolskiego na lata 2016-2022, przyjętego uchwałą Zarządu Województwa Opolskiego w dniu 13.12.2016 r.”*. Urząd nie posiada informacji, czy skarżąca Spółka uzyskała odpowiedź na ww. pismo. Ponadto Minister Środowiska w żadnej z przekazanych uwag w procesie opiniowania i uzgadniania zapisów planu, a także innej korespondencji prowadzonej z Organem nie poruszył sprawy związanej z wykreśleniem lub uwzględnieniem instalacji planowanej do wybudowania przez Skarżącego.

Następnie, pismem z dnia 9 stycznia 2017 r. (data wpływu do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego - 12 stycznia 2017 r.) Skarżący zwrócił się do Marszałka Województwa Opolskiego w sprawie uwzględnienia planowanej do wybudowania instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych do projektu planu gospodarki odpadami. Marszałek Województwa Opolskiego pismem z dnia 6 lutego nr DOŚ-IV.721.23.2016.DP udzielił Spółce odpowiedzi w sprawie, uzasadniając merytorycznie zmiany zapisów projektu planu polegające na wykreśleniu ww. instalacji z projektu dokumentu, wskazując jednocześnie, że ww. zmiana wynikała z uwag zgłoszonych do projektu planu i projektu planu inwestycyjnego przez Ministra Środowiska. Kolejnym pismem w sprawie było pismo skarżącej Spółki z dnia 27 lutego 2017 r. (data wpływu do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego - 2 marca 2017 r.), na które Urząd odpowiedział pismem z dnia 24 marca 2017 r. nr DOŚ-IV.721.23.2016.DP informując Stronę, że projekt WPGO uzyskał pozytywną opinię i uzgodnienie Ministra Środowiska, w związku z powyższym planowane jest przyjęcie WPGO uchwałą Sejmiku Województwa Opolskiego, w brzmieniu uzgodnionym przez Ministra Środowiska.



W związku z brakiem pozytywnego załatwienia sprawy w zakresie uzgodnienia w planie zapisów dot. instalacji do przetwarzania (spalania) odpadów powstałych z odpadów komunalnych, pismem z dnia 6 września 2017 roku Energy Trade sp. z o.o. z siedzibą w Kluczborku przy ul. Moniuszki 4a/3 na podstawie art. 3 § 2 pkt 5, art. 50 § 1, art. 53 § 2a, art. 54 § 1 oraz art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) w zw. z art. 90 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 2096 z późn. zm.), wniosła skargę na uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego Nr XXVII/306/2017 z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie przyjęcia „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”. Energy Trade Sp. z o.o. wniosła zgodnie z art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości lub części, względnie stwierdzenie, że zaskarżona uchwała została wydana z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczegółowy wyłącza stwierdzenie jej nieważności.

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) organ przekazał skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy oraz odpowiedzią na skargę, w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania. Organ zwrócił się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o odrzucenie skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt 5a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) ze względu na brak naruszenia interesu prawnego Spółki lub ewentualnie o oddalenie skargi ze względu na brak zasadności jej zarzutów.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu postanowieniem z dnia 12 grudnia 2017 r. Sygn. Akt 496/17 (data wpływu do UMWO 28.12.2017 r.) odrzucił skargę.

W celu potwierdzenia m.in. że zastosowany podczas opracowania projektu „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” sposób przygotowania projektu i właściwej interpretacji uwag zgłaszanych podczas opiniowania projektu planu przez Ministra Środowiska, Organ pismem z dnia 19 czerwca 2017 r. nr DOŚ-IV.152.1.2017.DP zwrócił się do Ministra Środowiska o opinię w sprawie możliwości wpisania do planu instalacji do przetwarzania (spalania) odpadów powstałych z odpadów komunalnych. Minister Środowiska pismem z dnia 22 grudnia 2017 r. nr DGO.IV.4050.6.2017/ŁD (data wpływu do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego - 28 grudnia 2017 r.) przekazał odpowiedź na pismo Organu, w którym wyrażono opinię w sprawie budowy instalacji do termicznego przetwarzania odpadów powstałych z odpadów komunalnych, która brzmi następująco:

**„Na terenie Województwa Opolskiego funkcjonują 2 cementownie przyjmujące do termicznego przekształcania odpady o kodzie 19 12 10, w tym pochodzące z przetworzenia odpadów komunalnych o sumarycznej mocy przerobowej 664 653 Mg/r. Zgodnie z analizą zawartą w Planie gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028, realizacja inwestycji z zakresu termicznego przekształcania odpadów komunalnych i pozostałości z ich przetwarzania, w sytuacji gdy istniejące moce przerobowe cementowni na terenie województwa opolskiego przekraczają wielokrotnie prognozowaną dostępną masę tych odpadów w województwie, może doprowadzić do dalszego przeszacowania mocy przerobowych w tym zakresie.**

**Budowa nowych instalacji do termicznego przekształcania odpadów pochodzących z odpadów komunalnych, będzie skutkowała brakiem strumienia odpadów do przetwarzania w tego rodzaju instalacjach. Według danych przedstawionych w ww. planie w 2020 r. termicznemu przekształceniu nie będzie mogło być poddane więcej niż 96 931 Mg odpadów komunalnych i pochodzących z ich przetwarzania. Mając na uwadze powyższe oraz cel określony w Kpgo 2022 dotyczący termicznego przekształcania odpadów komunalnych oraz pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych, budowa na terenie województwa instalacji do termicznego przekształcania ww. odpadów wydaje się być nieuzasadniona.”**

W odniesieniu do zarzutu naruszenia przepisu art. 207 w związku z art. 204 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519 z późn. zm.) (*określanej dalej również jako: ustawa Poś*) z uwagi na jego niezastosowanie, wobec braku uwzględnienia przez Sejmik Województwa Opolskiego potrzeby optymalizacji procesów spalania i współspalania odpadów na terenie województwa opolskiego z uwzględnieniem wymagań środowiskowych w zakresie najlepszych dostępnych technik, prowadzące do uwzględnienia w WPGO cementowni, jako optymalnego rozwiązania w zakresie spalania odpadów na terenie województwa opolskiego, pomimo, że wnioskowane instalacje, w tym instalacja zgłoszona przez Energy Trade Sp. z o.o. gwarantowały najefektywniejsze i kompleksowe rozwiązania spełniające najwyższe standardy w zakresie gospodarki odpadami, oraz w odniesieniu do zarzutu naruszenia przepisu art. 29 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 21 oraz Dz. U. z 2017 r. poz. 2422), poprzez jego niezastosowanie, z uwagi na brak uwzględnienia, iż eksploatacja instalacji oraz urządzeń do przetwarzania odpadów jest możliwa wyłącznie po spełnieniu wymagań ochrony środowiska, prowadzące do uznania na gruncie WPGO cementowni, za spełniające wszelkie standardy ekologiczne i emisyjne, **należy stwierdzić, że powyższy zarzut jest chybiony.**

Górażdże Cement S.A. w Choruli eksploatuje instalację do produkcji klinkieru cementowego w piecach obrotowych o zdolności produkcyjnej 14 000 Mg klinkieru na dobę, na terenie Cementowni w Choruli przy ul. Cementowej 1. Jako instalacja istniejąca, kwalifikowana do instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, po wejściu w życie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, tj. z dniem 1 stycznia 2002 r., wymagała uzyskania pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w art. 201 ust. 1 cyt. ustawy Poś. Dla eksploatowanej instalacji Górażdże Cement S.A. w Choruli posiada pozwolenie zintegrowane udzielone przez Marszałka Województwa Opolskiego decyzją nr DOŚ.III.MP.7636-7/08 z dnia 19 czerwca 2008 r., zmienione następnie w decyzjach Marszałka Województwa Opolskiego nr DOŚ.III.IOC-7636-44/09 z 15 czerwca 2009 r., nr DOŚ.III-MJ-7636-36/09 z 16 października 2009 r., nr DOŚ.AKu.7636-59/10 z 25 października 2010 r., nr DOŚ.MK.7636-85/10 z 19 stycznia 2011 r., nr DOŚ.7222.12.2011.BG z 10 marca 2011 r., nr DOŚ.7222.19.2011.BG z 5 kwietnia 2011 r., nr DOŚ.7222.22.2011.BG z 6 maja 2011 r., nr DOŚ.7222.55.2011.BG z 7 grudnia 2011 r., nr DOŚ.7222.49.2012.BG z 28 września 2012 r., nr DOŚ.7222.70.2012.MK z 27 grudnia 2012 r., nr DOŚ.7222.9.2013.MJ z 21 stycznia 2013 r., nr DOŚ.7222.18.2013.BG z 19 kwietnia 2013 r., nr DOŚ.7222.51.2013.MK z 31 marca 2014 r., nr DOŚ.7222.148.2014.MJ z 22 grudnia 2014 r., nr DOŚ.7222.114.2014.MJ z 11 lutego 2015 r., nr DOŚ.7222.27.2015.MJ z 30 czerwca 2015 r., nr DOŚ.7222.60.2015.KK z 15 stycznia 2016 r., nr DOŚ-III.7222.12.2016.MSu z 16 lutego 2016 r., nr DOŚ-III.7222.26.2016.MSu z 27 czerwca 2016 r., nr DOŚ-III.7222.35.2016.MSu z dnia 16 listopada 2016 r. oraz nr DOŚ-III.7222.30.2017.MSu z dnia 30 czerwca 2017 r. Wydając przedmiotowe pozwolenie dla tej instalacji Marszałek Województwa Opolskiego przeanalizował wymagania wynikające z najlepszych dostępnych technik, które obowiązywały w dacie wydania pozwolenia, zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 204 w związku z art. 207 ustawy Poś. Znajduje to potwierdzenie w dokumentacji stanowiącej podstawę wydania ww. decyzji, jak również zostało podniesione w uzasadnieniach do ww. decyzji. Instalacja spełniała wymagania najlepszych dostępnych technik, a jej eksploatacja nie powodowała przekroczeń wartości dopuszczalnych w zakresie emisji do środowiska. Ponadto, wydając pozwolenie zintegrowane organ brał również pod uwagę przepisy ustawy o odpadach zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 202 ust. 4 oraz art. 29 ustawy o opadach. Wydając pozwolenie zintegrowane dla Górażdże Cement S.A. organ brał pod uwagę również przesłanki wynikające z art. 141, 143 i art. 144 ustawy Poś. W ocenie organu instalacja do wypału klinkieru nie powoduje przekroczenia standardów emisyjnych, jak również standardów jakości środowiska.

Natomiast Cementownia Odra S.A. w Opolu eksploatuje instalację do produkcji klinkieru cementowego metodą suchą w piecu obrotowym o zdolności produkcyjnej 1500 Mg klinkieru na dobę, zlokalizowaną w Opolu przy ul. Budowlanych 9. Z uwagi na fakt, że jest to instalacja istniejąca,

kwalfikowana do instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, po wejściu w życie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, tj. z dniem 1 stycznia 2002 r., wymagała również uzyskania pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w art. 201 ust. 1 cyt. ustawy Poś.

Dla swojej instalacji Cementownia Odra S.A. uzyskała pozwolenie zintegrowane udzielone decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-HS-6610-1-42/07 z 16 listopada 2007 r. zmienione następnie w decyzjach Marszałka Województwa Opolskiego nr DOŚ.III-MJ-7636-45/09 z 18 grudnia 2009 r., nr DOŚ.7222.46.2011.BG z 1 czerwca 2012 r., nr DOŚ.7222.44.2013.BG z 23 maja 2014 r. nr DOŚ.7222.33.2014.BG z 2 sierpnia 2014 r., nr DOŚ.7222.112.2014.HM z 11 grudnia 2014 r., nr DOŚ.7222.145.2014.HM z 19 grudnia 2014 r., nr DOŚ.7222.49.2015.HM z 15 lutego 2016 r., nr DOŚ-III.7222.25.2016.MSu z dnia 23 czerwca 2016 r. oraz DOŚ-III.7222.13.2017.HM z dnia 3 października 2017 r. (postanowienie nr DOŚ-III.7222.65.2017.HM z dnia 17 października 2017 r. w sprawie oczywistej omyłki).

Analogicznie jak w przypadku instalacji należącej do Górażdże Cement S.A., Organ wydając przedmiotowe pozwolenie przeanalizował wymagania wynikające z najlepszych dostępnych technik, które obowiązywały w dacie wydania pozwolenia, zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 204 w związku z art. 207 ustawy Poś. Znajduje to potwierdzenie w dokumentacji stanowiącej postawę wydania ww. decyzji, jak również zostało to opisane w uzasadnieniach do ww. decyzji. Instalacja spełniała wymagania najlepszych dostępnych technik a jej eksploatacja nie powodowała przekroczeń wartości dopuszczalnych w zakresie emisji do środowiska. W ocenie organu instalacja do wypału klinkieru nie powoduje przekroczenia standardów emisyjnych, jak również standardów jakości środowiska, przy czym wydając pozwolenie organ brał pod uwagę również przesłanki wynikające z art. 141, 143 i art. 144 ustawy Poś. Ponadto wydając pozwolenie zintegrowane organ brał również pod uwagę przepisy ustawy o odpadach zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 202 ust. 4 oraz art. 29 ustawy o opadach.

Zgodnie z art. 215 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519 z późn. zm.) w związku z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1101), Marszałek Województwa Opolskiego, jako właściwy organ ochrony środowiska dokonał analizy pozwolenia zintegrowanego, udzielonego decyzją Marszałka Województwa Opolskiego nr DOŚ.III.MP.7636-7/08 z dnia 19 czerwca 2008 r. (z późniejszymi zmianami) dla instalacji do produkcji klinkieru cementowego w piecach obrotowych o zdolności produkcyjnej 14 000 Mg klinkieru na dobę, eksploatowanej przez Górażdże Cement S.A. na terenie Cementowni w Choruli, oraz pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Wojewody Opolskiego nr ŚR.III-HS-6610-1-42/07 z 16 listopada 2007 r. (z późniejszymi zmianami) dla instalacji do produkcji klinkieru cementowego metodą suchą w piecu obrotowym o zdolności produkcyjnej 1500 Mg klinkieru na dobę, eksploatowanej przez Cementownię Odra S.A. w Opolu przy ul. Budowlanych 9, z uwagi na fakt opublikowania 9 kwietnia 2013 r. w Dzienniku Urzędowym Decyzji Wykonawczej Komisji z dnia 26 marca 2013 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, w odniesieniu do produkcji cementu, wapna i tlenku magnezu.

Dokonana analiza wykazała konieczność dostosowania warunków ww. pozwoleń zintegrowanych do wymagań określonych w Decyzji Wykonawczej Komisji. Wnioski o zmianę pozwolenia zintegrowanego zostały przez prowadzących instalację złożone. Postępowanie z wniosku Górażdże Cement S.A. zostało już zakończone i na tej podstawie organ wydał decyzję z dnia 16 listopada 2016 r. nr DOŚ-III.7222.35.2016.MSu zmieniającą Górażdże Cement S.A. pozwolenie zintegrowane, która wypełnia dyspozycje zawarte w art. 215 ustawy Poś, w tym poprzez określenie wartości granicznych dla tej instalacji. Natomiast postępowanie w przedmiocie zmiany, w zakresie wskazanym powyżej z wniosku Cementowni Odra zostało zakończone wydaniem decyzji z dnia z dnia

3 października 2017 r. DOŚ-III.7222.13.2017.HM zmieniającą Cementowni Odra pozwolenie zintegrowane.

Jednocześnie nadmienić należy, że zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1101), w przypadku konkluzji BAT opublikowanych przed wejściem jej w życie – co miało miejsce w przypadku Decyzji Wykonawczej z dnia 26 marca 2013 r. ustanawiającej Konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, w odniesieniu do produkcji cementu, wapna i tlenku magnezu, opublikowanej 9 kwietnia 2013 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dostosowanie instalacji do wymagań Konkluzji BAT powinno nastąpić nie później niż w terminie 4 lat od dnia wejścia w życie cytowanej ustawy, a zatem w terminie do 4 września 2018 r. Zatem egzekwowanie wymogów odnośnie wartości granicznych będzie możliwe po tym terminie. Do tego czasu w zakresie wartości dopuszczalnych obowiązują przepisy krajowe, tj. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r., poz. 1031), rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87), rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1546).

Eksploatacja cementowni musi być prowadzona i jest prowadzona zgodnie z wymogami najlepszej dostępnej techniki, oznacza to stosowanie takich dostępnych dla danej gałęzi przemysłu technik, które pozwolą na osiągnięcie efektywnego ogólnie wysokiego poziomu ochrony środowiska. Wszystkie instalacje posiadają pozwolenie zintegrowane i wywiązują się z obowiązków wynikających z przepisów prawa, które dot. cementowni. W procesach współspalania odpadów spełnione są wszystkie obowiązujące standardy emisyjne, które są ostrzejszymi kryteriami emisyjnymi w porównaniu do spalania samego węgla. Proces współspalania odpadów w piecach cementowych, powoduje, że nie wytwarza się odpadów stałych, zmniejsza się ilość składowanych odpadów i jest chronione naturalne źródła energii, np. złoża węgla.

#### **d) naruszenie przepisu art. 38a ustawy o odpadach**

Nie sposób również uznać za prawidłowe powoływanie się przez Skarżącego na przepis art. 38a ustawy o odpadach. Przepis ten bowiem wprost odnosi się do nieujęcia instalacji **w wojewódzkim planie gospodarki odpadami**. Zaskarżona przez Spółkę uchwała dotyczy zaś wykonania tegoż planu. Mając na uwadze powyższe, nie zasługuje na uwzględnienie powoływania się skarżącej Spółki na art. 38a ustawy o odpadach w zakresie rzekomego naruszenia prawa przez *uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie wykonania „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”*. Przywoływany wyżej przepis w żadnym zakresie nie dotyczy zaskarżonej w niniejszym postępowaniu uchwały. Pamiętać jednocześnie należy, że ustawodawca poprzez regulację zawartą w przepisie art. 38 ust.1 ustawy o odpadach wprowadził pewien „ciąg prawny i faktyczny” w podejmowaniu uchwały w sprawie planu oraz uchwały w sprawie jego wykonania. Ustalenia wojewódzkiego planu gospodarki odpadami są wiążące dla uchwały w sprawie wykonania tegoż planu (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 kwietnia 2015 r., sygn. akt II OSK 2154/13). Powyższa konstatacja wynika wprost z przepisu art. 38a ustawy o odpadach, który to w żaden sposób nie uzależnia możliwości wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pozwolenia na budowę, pozwolenia zintegrowanego lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów od ujęcia instalacji w uchwale w sprawie wykonania planu. Jeszcze raz podkreślić należy, że *Uchwała w sprawie wykonania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami jest realizacją zamierzeń wskazanych w planie gospodarki odpadami, stanowiąc wypełnienie postanowień planu i przepisów u.o., z uwzględnieniem aktualnego stanu faktycznego w zakresie gospodarki odpadami na terenie województwa. Uchwała*

wykonawcza jest odrębnym aktem prawnym od samego planu (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 października 2014 r., sygn. akt IV SA/Wa 916/14).

Na marginesie warto dodać, iż zgodnie z interpretacją Ministerstwa Środowiska, nawet jeśli instalacja spełnia wymogi uznania jej za instalację regionalną, nie ma automatyzmu skutkującego jej uwzględnieniem w uchwale dotyczącej wykonania planu, jeśli instalacja ta nie została przewidziana w uchwale w sprawie przyjęcia planu. Ponadto, instalacje funkcjonujące, wskazane w uchwale w sprawie wykonania planu, powinny mieć taki status jaki mają w wojewódzkim planie gospodarki odpadami (*Odpowiedzi na pytania dotyczące interpretacji przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2013 r., poz.21) przekazane przez urzędy marszałkowskie i regionalne dyrekcje ochrony środowiska – Plany gospodarki odpadami, [https://www.mos.gov.pl/fileadmin/user\\_upload/odpady/tabela\\_-\\_odpowiedzi\\_na\\_pytania.docx](https://www.mos.gov.pl/fileadmin/user_upload/odpady/tabela_-_odpowiedzi_na_pytania.docx)*)

**e) naruszenie przepisu art. 42 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko**

Nie można zgodzić się z zarzutami Skarżącego dotyczącego „Brak uwzględnienia uwag zgłoszonych przez skarżącego w toku przygotowywania projektu wojewódzkiego planu gospodarki odpadami stanowi naruszenie przepisu art. 42 UdlInfSrodU w zw. z przepisem art. 36 ust. 7 UO.”

Zgodnie z art. 36 ust. 7 ustawy o odpadach przy opracowywaniu projektów planów gospodarki odpadami stosuje się przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.), dotyczące udziału społeczeństwa w ochronie środowiska oraz strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, dlatego też Zarząd Województwa Opolskiego w ramach prac nad projektem „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” wraz z załącznikami, w tym Planu Inwestycyjnego, przeprowadził wymaganą prawem procedurę oceny strategicznej. W tym celu, opracowano „Prognozę oddziaływania na środowisko Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”, której zakres został uzgodniony odpowiednio z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Opolu oraz Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Opolu. Zapewniono zgodnie z przepisami możliwość udziału społeczeństwa w opracowywaniu dokumentu poprzez podanie do publicznej wiadomości informacji o :

1. przystąpieniu do opracowywania projektu dokumentu i o jego przedmiocie;
2. możliwościach zapoznania się z jego treścią oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
3. możliwości składania uwag i wniosków;
4. sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie co najmniej 21-dniowy termin ich składania;
5. organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków.

Ponadto, w ramach wspomnianej oceny strategicznej uzyskano do projektu WPGO pozytywne opinie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego.

Należy jednoznacznie stwierdzić, że właśnie przeprowadzenie procedury oceny strategicznej i podanie projektu WPGO do konsultacji społecznych umożliwiło Skarżącemu zgłoszenie zmian i wpisanie planowanej do wybudowania instalacji do projektu planu.

Energy Trade Sp. z o.o. (Skarżący) pismem z dnia 7 września 2017 r. (bez numeru) i e-mailem z dnia 12 października 2016 r. złożyła wniosek o wpisanie do projektu planu instalacji do termicznego

przekształcania odpadów powstałych z odpadów komunalnych o mocy przerobowej instalacji 110 000 Mg/rok odpadów. Instalacja wskazana we wniosku Skarżącego została wpisana do projektu WPGO przekazanego do opiniowania i uzgadniania przez Ministra Środowiska a następnie wykreślona w związku z uwagami zgłoszonymi przez Ministra Środowiska, w związku z procedurą opiniowania i uzgadniania zapisów projektu planu. Zarzut dotyczący nieuwzględnienia uwag i wniosków zgłoszonych w procedurze udziału społeczeństwa w postępowaniu jest wobec tego chybiony.

Zgodnie z art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.), organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa dołącza do przyjętego dokumentu uzasadnienie zawierające informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

Informuję, że zarzut Skarżącego jest bezpodstawny ponieważ „Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028” zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy o opadach został przyjęty przez Sejmik województwa Opolskiego uchwałą Nr XXVII/306/2017 z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie przyjęcia „Planu gospodarki odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028”. Plan gospodarki odpadami został przyjęty wraz z załącznikami, w tym załącznikiem pt. „Podsumowanie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko Planu Gospodarki Odpadami dla województwa opolskiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028 wraz z uzasadnieniem” co stanowi realizację obowiązku wskazanego w przepisie art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

**f) naruszenie przepisu art. 9 ust.1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów**

Zarzut naruszenia art. 9 ust.1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest w całości chybiony. Przepis art. 9 ust.1 stanowi bowiem, że *Zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców*. Po pierwsze, Sejmik Województwa Opolskiego nie dopuścił się naruszenia przedmiotowego przepisu chociażby z tego względu, że wskazana przez Skarżącego regulacja jest adresowana do przedsiębiorców, a nie do organów administracji publicznej. Po drugie, pamiętać należy, że zadaniem samorządu województwa jest planowanie gospodarki odpadami a także zapewnienie optymalnych rozwiązań wynikających z dostępnej infrastruktury oraz strumienia odpadów komunalnych wymagających zagospodarowania. W polu zainteresowania Sejmiku Województwa Opolskiego nie mieści się więc kształtowanie stosunków pomiędzy przedsiębiorcami.

**II. Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w petitum.**

.....  
Podpis i pieczęćka Marszałka Województwa Opolskiego